

## Stăpână peste morgane

Agafia

---

Când ochiul își suie oglinda către cer  
am să te așez acolo  
unde soarele se deșiră în seară  
și noaptea-și învolbură lianele  
peste ultima amintire  
închis cu văzduhul în piept  
ai să ascuți trecutul  
cum curge dinspre azi spre mâine  
și-ai să-mi șoptești  
dacă nu ești cu mine nu ești  
dare eu sunt aici  
captive  
într-o imagine a iubirii  
stăpână peste morgane  
cu umbra-n asfințire  
răstorn o ultimă sclipire de albastru  
peste ea pasărea albă  
pasărea pasăre suflet  
să n-o inspire pământul  
mai simte încă amețeala azurului  
prin aripi cu amintiri frământate  
atâta de puțin a mai rămas din zare